

1862-05-19

AFSENDER

Carl Jacobsen

MODTAGER

Laura Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Frascati

Arkivplacering:
FA 2-021-00025

Emneord:
Delfi, Delphi, gnothi s'auton,
rejsebrev, rejsebreve

DOKUMENTINDHOLD

Carl skriver fra Frascati om sine sproglige færdigheder og beklager, at han ikke har haft mulighed for at øve sit fransk.

TRANSSKRIFTION

Privatim til Moder

Frascati i Albanerbjergene d. 19 Mai

Kjære Moder.

Dit sidste Brev (dateret 5te Mai) har glædet mig, du skal have Tak for at Du spenderer saameget af dine Øines Lys til at skrive 4 Sider til mig. Du rettede deri et Par spørgende Opfordringer til mig, som jeg længes efter at besvare Dig privatissime. Du spurgte mig hvorledes det gik med Italiensk og Fransk og om jeg øvede mig Meget paa egen Haand. Jeg havde haabet, at der ofte vilde være Leilighed til at tale Fransk. Men da det er Italien vi reise i, og da det er en Hurtigreise de andre Steder og vi i Rom stadig træffer sammen og følges med Landsmænd, have vi kun haft ringe Leilighed til at tale med Franskmænd. Dette gjør mig meget ondt, da jeg derved ikke alene intet har lært, men endog er gaaet en Deel tilbage i Sproget. En eneste gang havde jeg Leilighed til at tale det, i Vognen fra Siena til Rom, hvor vi kørte sammen med en Præst fra Bretagne.

Dér talte jeg af bedste Evne, men han var tandløs og derfor temmelig uforstaaelig. Af Italiensk har jeg lært det meest gjængse, men det er ikke Tale om at kunne samtale med Andre paa Italiensk, hverken for Fader eller mig. Derimod udtrykker jeg mig meget bedre i Butikker og saadanne Steder paa Italiensk end paa Fransk. Men var der Leilighed for det, vilde jeg gjerne indlade mig i en Samtale paa fransk, men det kan jeg som sagt ikke tænke paa at gjøre paa Italiensk.

Du bad mig skrive et Brev, hvori jeg lagde min hele Sjæl for dagen. Dette er vanskeligt og jeg maa idet jeg svarer Dig begynde classisk med at henvise Dig til det Ord, der stod skrevet over Apollos Tempel i Delfi og som var kosteligere end alle Tempels Skatte, det samme Ord som Sokrates daglig indpræntede sine tilhørere, det Ord -----

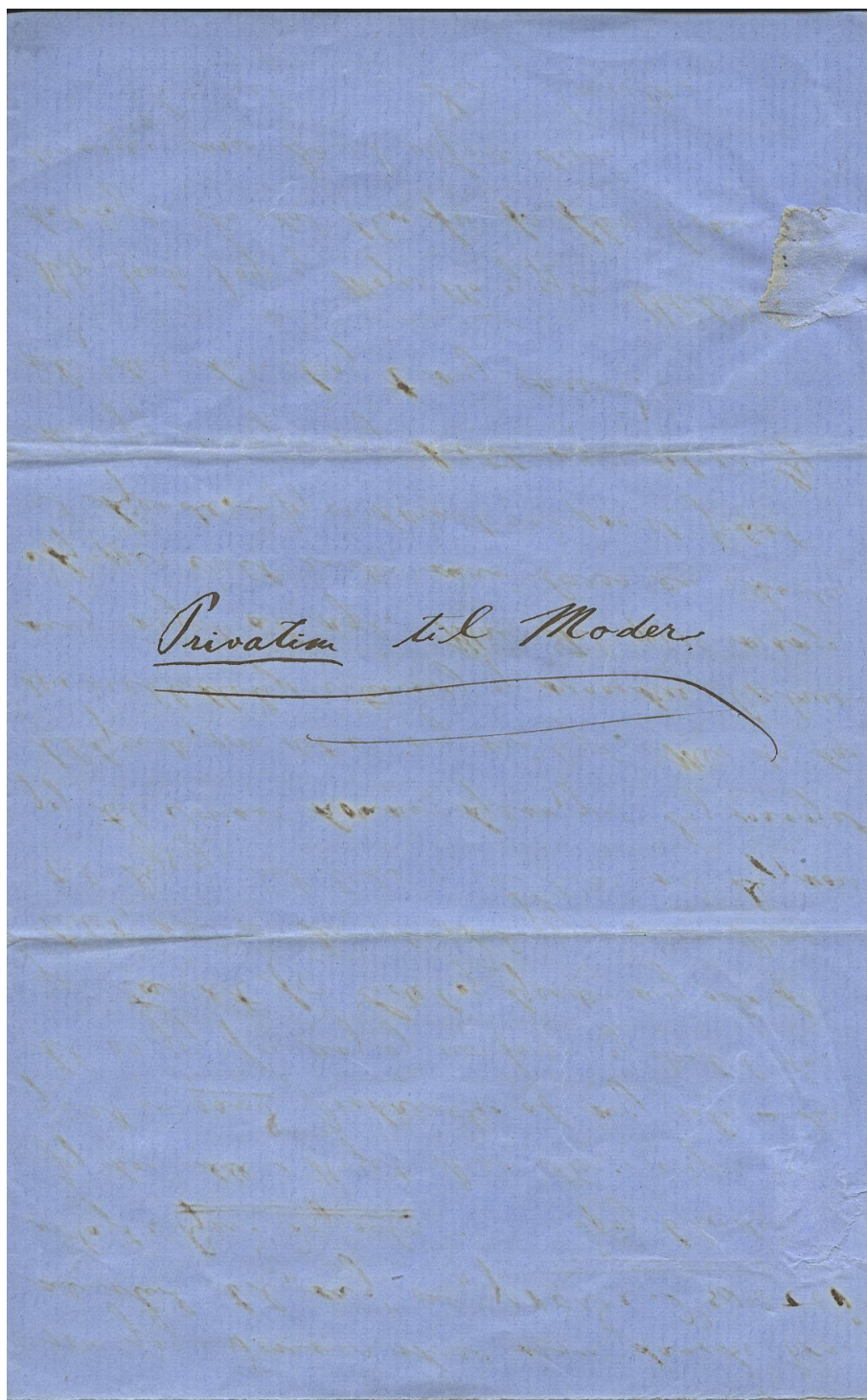
som jeg i Sommer skrev min danske Examenstiil til "mg" om

"gnothi s'auton" [med græske bogstaver] udlagt: Kjend dig selv.
Spøg tilside: Jeg kan ikke i Noget Brev eller i nogen ...[lakune] give en sand Beskrivelse af mig selv - dertil er jeg for vag og uerfaren og dertil har jeg tænkt for Lidet og kjender mig selv for Lidet; men om Du vil skal jeg i mine Breve til Dig, og, vel bedre i Samtale med Dig, naar jeg til Sommer kommer hjem, give Dig saameget tilkjende, som det er mig muligt. Men da har den øieblikkelige Stemning og maaskee Opbrusning meget at sige. Man skal spise mange Skjæpper Salt inden man lærer en Anden at kjende.- Jeg er kommet ind paa et Gebet hvor jeg bevæger mig keitet, men det er Dig selv, der har bragt mig derind.

Hils tante Faye og Magnella og gjem Udstillingskataloget. Du skal blive fri for flere Commisioner dennegang naar Du vil udføre disse.

Lev vel. Din Carolus

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

19/5 62 C.M.
Francis i Albanerhøjsene. 19 Mar.
Kjære Moder.
Dit sidste Brev (dateret 5te Mar.)
har ret glædet mig, du skal have
Tak for at du spenderer maa meget
af dine Lives Tys til at skrive
4 Sider til mig. Du rettede deri et Par
spørgende Opfordringer til mig, som jeg
løbjes efter at bevare Dig privatissime.
Du spurgte mig om, hvorledes det gik med
Italiensk og Fransk om jeg övede mig Noget
paa egen Haand. Jeg havde haabet, at der ofte
ville være Leilighed til at tale Fransk. Men
da det er Italien vi reise i, og da det er en
Kortrejse de andre Steder og vi i Rom stadig
trøffer sammen og følges med Landmanden, hvar
vi kun haft ringe Leilighed til at tale
med Franskmand. Dette gjør mig meget ondt,
da jeg derved ikke allene intet her lart, men
endog er gaaet en Deel tilbage i Sprøget.
En eneste Gang havde jeg Leilighed til at
tale det, i Vognen fra Siena til Rom, hvor
vi hjört sammen med en Prost fra Bretagne.

Der talte jeg af bedste Boud, men han
var standtøs og derfor temmelig ufor-
stæelig. Af Italiensk har jeg hørt
det meest gjenge, men der er ikke Tale
om at have samtale med andre
paa Italiensk, hverken for Pader eller mig.
Derimod udtog jeg mig meget bedre i
Nuttikker og saadanne Steder paa Italiensk end
paa Fransk. Men var der Leilighed for det,
ville jeg gjerne indlade mig i en Samtale paa
Fransk, men det kan jeg, som sagt ikke tæn-
ke paa at gjøre paa Italiensk.

Du bad mig at skrive et Brev, hvori jeg
lagde min hele Vjel for Lagen. Dette
er væsentligt og jeg maa idet jeg svarer Dig
begynde classisk med at henføre Dig til
det Ord, der stod skrevet over Apollons
Tempel i Sclfi og som var korteligere end
alle Tempels Skatte, det maas Ord
som Sokrates daglig indprentede sine til-
hørere, det Ord — — — — — 1

en som jeg i Sommer skrev min danske Bro-
mens til "sag" om "prøde G'rdvov"
og sagt: Hev Dig selv. Spøg tilside:
Jeg kan ikke i Noget Arev eller i nogen
givet en sand Beskrivelse af mig selv - der-
til er jeg for ung og uerfaren og dertil kan
jeg tænkt for Lidet og hender mig selv for
Lidet; men om du vil skal jeg i mine Arev
til Dig, og, vel bedre i Saataler med Dig, naar
jeg til Sommer kommer hjem, give Dig saareget
tilhørende, som det er mig muligt. Men da kan
den iøieblikkelige Stemsig og maarkke Opbuds-
sig sejet at sig. Men skal vise mange
Skjapper Salt inden man lærer en Anden
at hende. - Jeg er kommet ind paa et Jøbeet
hvor jeg beroger mig heitet, men det er Dig
selv, der har bragt mig derind.

Hils Tante Pags og Mojella og jgen Udstilling
kataloget. Du skal blive fri for flere Commissioner
den næste gang naar du vil udføre dem.
Løv vel. Din Carolus.